

[Finansministeren.]

om et problem, der ligesom særbeskatningen af selvstændige hustruindtægter er vanskeligt at løse. Måske er det endnu vanskeligere. Selv om man forholdsvis let kan fastsætte, at der skal ydes et fradrag i den fælles skattepligtige indkomst, hvis hustruen arbejder med i den fælles bedrift, melder der sig en række spørgsmål, som er meget vanskelige at besvare, og som skal besvares, før en ordning kan træde ud i livet. Der må opstilles et kriterium til afgørelse af, hvornår der er tale om medhjælpende hustru, og hvornår der ikke er det. Hvorledes skal dette kriterium være? Der må tages stilling til, hvor stort et eventuelt fradrag skal være. Det må endvidere overvejes, om man finder det rimeligt, at det er lige stort for alle medhjælpende hustruer. Omfanget af hustruens arbejde i den fælles bedrift kan jo være stærkt varierende. Og hvis det ikke skal være et ensartet fradrag, efter hvilke regler skal det da gradueres? Der er, som man ser, også meget vanskelige kontrolproblemer indblandet i denne sag.

Som allerede nævnt indføres der efter de foreliggende lovforslag særskilt beskatning af gifte kvinders indtægt ved lønarbejde og selvstændig erhvervsvirksomhed. Da en reform tidligst kan få virkning fra skatteåret 1966-67, og da forslag til udskrivningskalaerne for dette skatteår først kan fremsættes i næste folketingsår, fremsættes der ikke nu lovforslag om de skatteskalaer, der skal gælde under den nye ægtefællebeskatning.

En særskilt beskatning af hustruindtægter kan gennemføres på mange forskellige måder. Et mindretal i det foran omtalte udvalg foreslog således en gennemgribende omlægning af indkomstbeskatningen. Bl. a. skulle den forholdsvis lempelige beskatning af forsørgere helt bortfalde, således at alle — forsørgere og ikke-forsørgere — skulle beskattes efter samme skala.

En sådan gennemgribende ændring af udskrivningsreglerne vil medføre ret store forskydninger i beskatningen for de fleste grupper af skatteydere. Efter de fremsatte lovforslag er det tanken at gå mere forsigtigt til værks, idet det nuværende skattesystem lægges til grund og der kun foreslås sådanne ændringer, som er nødvendige, når hustruindtægt skal beskattes særskilt. På denne

måde kan den særskilte beskatning gennemføres uden alt for store forskydninger i skattebyrden for de forskellige grupper af skatteydere, ægtefæller med hjemmearbejdende hustruer, ægtepar, hvor hustruen har selverhverv, og enligt stillede.

Det har ofte været hævdet, at den gældende sambeskatning rammer ægtepar med hustruindtægter urimeligt hårdt. Ved sambeskatningen slås begge ægtefællers indtægter sammen ved skatteberegningen, og da indkomstskatten er progressiv, bliver resultatet, at skatten bliver højere, end hvis ægtefællernes indtægter beskattes hver for sig.

Jeg har imidlertid det indtryk, at mange gør sig overdrevne forestillinger om omfanget af den merskat, som sambeskatningen fører med sig. For de fleste ægtepar med hustruindtægt bevirker den nuværende sambeskatning ikke nogen merbeskatning. I mange tilfælde ville ægtefællernes samlede skat tværtimod blive højere, dersom de blev beskattet hver for sig som to ikke-forsørgere. Forklaringen herpå er, at den omtalte tendens til merbeskatning modvirkes af forskellige bestemmelser i skatte-lovgivningen. Jeg tænker her navnlig på det nuværende hustrufradrag og på reglerne om, at sambeskattede ægtepar beskattes som forsørgere, medens skatten af enlige som regel beregnes efter de noget strengere regler for ikke-forsørgere. Dette bevirker, at sambeskatningen aldrig medfører merbeskatning, når hustruindtægten ligger under ca. 5.000 kr. I denne forbindelse må jeg også nævne den såkaldte proportionalsskat for forsørgere, der nu omfatter indtægter før skattefradrag på op til 30.000-35.000 kr. For de mange ægtepar, hvis indtægt ikke når op over denne grænse, bliver der næsten aldrig tale om merskat på grund af sambeskatningen.

Det gør der derimod, når hustruindtægten ligger over 5.000 kr. og ægtefællernes indtægt ved sambeskatningen når op over overgrænsen for proportionalsskatten. Det er navnlig disse ægtepar, der vil få skattenedsættelser ved overgangen til særskilt beskatning af hustruindtægter. Hvor store skattelettelser det drejer sig om, vil selvfølgelig afhænge af, hvorledes udskrivningsreglerne nærmere udformes.

Som tidligere nævnt har jeg ikke fundet